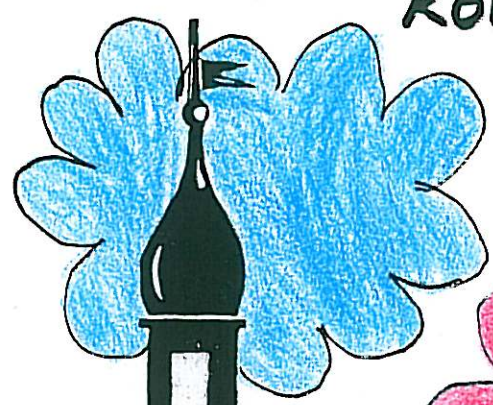
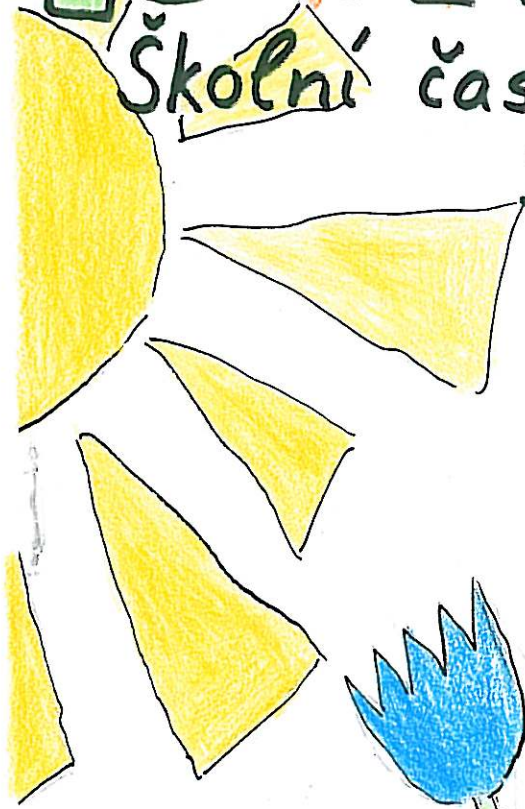

Smajlík

Školní časopis

I. základní školy
Komenského
Jilemnice

JILEMNICE

číslo: 3

červen 2010

Obsah

- **Interview** 2
Kateřina Škvorová
Václav Korbelář

- **Vtipy** 3
O Pepíčkově

- **Komixy** 4
Nezbední školáci:
Čas na přestávku

- **Katyň (referát)** 5

- **Den Země (slohová práce žáka 9. třídy)** 6

- **Slovník naší generace** 7

- **Výměnný pobyt v Holandsku květen 2010** 8

- **Moje vysněné prázdniny (slohová práce 7.A, 7.B)** 11

- **Pidifrk č. 260 – Jilemnice** 13

- **Absolventské práce** 14

Interview

Kateřina Škvorová

- je třídní učitelkou 6.A
- učí: Z, Fy, Ch, Pp
- narodila se roku 1968
- její celá rodina učila, tak se stala také učitelkou, jinak chtěla být zootechnik
 - její stálé bydliště je v Jilemnici
 - má oblíbené skoro všechno jídlo
 - na této škole učí 4 roky
 - má jedno dítě
 - její oblíbená hudební skupina je Čechomor
 - její oblíbený film je Pes baskervilský
 - její oblíbené číslo je 8
 - její oblíbená barva je béžová

Václav Korbelář

- je zástupcem ředitele naší školy ZŠ Komenského 288 Jilemnice
 - učí: Tv, Z
 - narodil se roku 1965
- líbí se mu cestování a baví ho učit tělocvik a zeměpis
 - jeho stálé bydliště je v Jilemnici
 - má oblíbené všechno jídlo
 - na této škole učí 21 let
 - má 3 děti
 - jeho oblíbené hudební skupiny jsou Queen a Beatles
- jeho oblíbený film je Mamma Mia, moc se na televizi nedívá, protože nemá čas
 - jeho oblíbené číslo je 7,13

Vtipy

O Pepíčkovi

Paní učitelka se ptá Pepíčka: "Pepíčku, co bys udělal, kdyby jsi byl sám v lese a poranil si patu?" A Pepíček na to: "Chodil bych po špičkách."

Sousedky stojí na chodbě a drbou. Okolo jde Pepíček a slyší, co si paní od vedle povídají. Přejde domů a říká tátovi: "Tati letos budeme mít hodně cukroví."

"Jakto?" odpoví táta.

"No, protože sousedky říkaly, že máma už to měsíc peče s listonošem."

Pepíček je poprvé na plovárně a slyší plavčíkův křik: "NESKÁKEJ, V BAZÉNĚ NENÍ VODA!!!!!"

Pepíček na to odpoví: "To je dobře já stejně neumím plavat"

"Maminko, podívej, myju třetí hrnec!" -

"Ale Pepíčku nelži, vždyť vidím, že umýváš teprve první!" - "Mami, nelžu, já jsem začal rovnou mýt ten třetí!"

Učitelka k žákům: "Děti, dnes ve 18:20 se dívejte, bude zatmění Slunce."

Pepíček Kalianků: "A bude to na prvním nebo druhém programu?"

Ptá se paní učitelka Pepíčka Kalianků:

"Tak co jste měli pod stromečkem?" -

"Prosím, paní učitelko, stejně jako loni, stojan!"

Otec pošle Pepíčka pro rum do čaje.

Pepíček se bojí, aby to nezapomněl, tak si pořád opakuje: "Rum do čaje, rum do čaje..." Přejde do obchodu a prodavač se ptá: "Tak Pepíčku, co si přeješ?" A Pepíček vyhrkne: "Čum do ráje!"

Pan učitel vysvětluje rozdíl mezi nehodou a neštěstím.

"Může mi někdo z žáků říct nějaký příklad?"

Pepíček se přihlásí.

"Prosím, pane učiteli, když ztratím žákajdu, je to nehoda a když ji tatínek najde, je to neštěstí."

"Co bys Pepíčku dělal, kdyby vám prodloužili prázdniny o měsíc?"

"Já nic, ale máma by se asi zbláznila!"

Pepíček volá řezníkovi a povídá: "Máte něco čerstvě zaříznutýho?"

A řezník: "Jo, trenky v zadku!"

Na hodině matematiky dostane Pepíček tenhle úkol: "V kapse máš třicet švestek a deset sníš. Co ti zůstane?" - "Dvacet švestek a deset pecek!"

Ve škole se paní učitelka zeptá Pepíčka: "Pepíčku, kde leží Troja." odpoví: "Přece mezi dvojou a čtyrou!!!"

Pepíček jde ke kamarádovi si hrát, pohrajou si a Pepíček jde domu a ptá se: "Máte lžici na boty" a kamarád odpoví: "Ne, my boty nejíme."

Paní učitelka se ptá Pepíčka: "Pepíčku, řekni mi 2 zájmena."

Pepíček říká: "Kdo? Já?"

"Výborně, Pepíčku!"

Pepíček je ve škole a učí se skloňovat. Je velká přestávka a Pepíček se podívá do své svačiny a skloňuje

1.pád Kdo co? - houska

3.pád Komu čemu? - Pepíčkovi

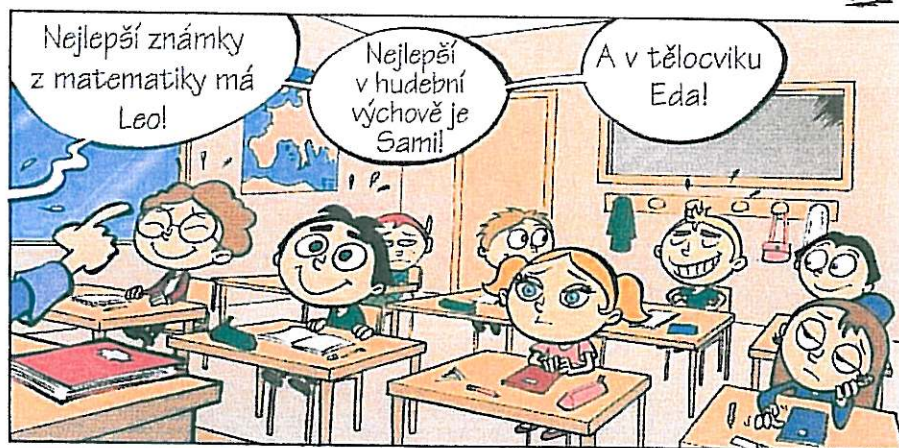
7.pád S kým čím? - se salámem.

Komixy

Nezbední školáci:
Čas na přestávku

Kinder

ČAS NA PŘESTÁVKU

Katyň

"Zločin Sovětského svazu za druhé světové války"

Katyňský masakr je označení pro povraždění polských válečných i civilních zajatců vězněných v sovětských koncentračních táborech a táborech pro válečné zajatce, které provedla **NKVD** (viz dole) v roce 1940. Povražděno bylo přibližně 22 000 mužů – zejména důstojníků a příslušníků inteligence. Hlavní vraždění bylo koncentrováno na třech místech (Katyň, Ostaškov a Starobělsk), kde bylo dohromady zlikvidováno asi 15 000 lidí na řadě dalších míst však bylo v téže době po menších skupinkách povražděno dalších 10 000. Další řádově tisíce lidí byly povražděny v roce 1941. Z důvodu neshody, které z těchto zavražděných zahrnout pod pojem Katyňský masakr a které nikoliv, kolísají udávané počty obětí masakru, a to v rozmezí 15 000 - 28 000 lidí. Poté, co již v roce 1939 provedli Němci na okupovaném polském území operace "Tannenberk" a "Intelligence", při kterých zahynulo kolem 60 tisíc předních Poláků a další byli odvezeni do německých koncentračních táborů, znamenal Katyňský masakr další výraznou ztrátu v řadách polské elity.

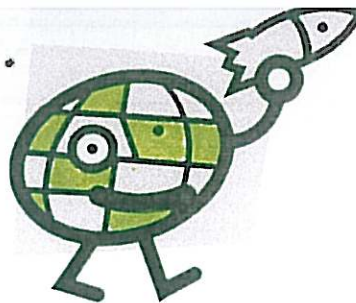
Po vypuknutí Velké vlastenecké války se polská exilová vláda pokoušela vymoci propuštění svých Sovětským svazem vězněných občanů a vojáků včetně těchto povražděných, o nichž se domnívala, že ještě žijí (nebo v to alespoň doufala). Stalin tehdy tvrdil, že ve zmatcích na začátku bojů uprchli a on o nich nic neví. V roce 1943 byly německou armádou u Katyně objeveny první masové hroby, do nichž byli zmasakrovaní zajatci pohřbeni. Německo se pokusilo celou věc propagandisticky využít, Sovětský svaz je na oplátku obvinil, že vraždění je jejich dílo. I v průběhu Norimberského procesu se Sovětský svaz nejprve pokusil svalit vinu za masakr na poražené Německo, to však nebylo reálné, neboť dostupné důkazy byly dost průkazné. Sovětský svaz přesto popíral svou vinu až do roku 1990, kdy připustil, že jde o zločin stalinismu. Posléze i označil zbylé masové hroby a vydal kopie klíčových dokumentů, včetně rozhodnutí o likvidaci zajatců podepsaného vedením SSSR. Přesto však panují stále nejasnosti, týkající se tehdejších událostí, případně jsou události Katyňského masakru zcela zpochybňovány.

Bundesarchiv, Bild 153 J10294
Foto: 6. Aug. 1. April 1943

NKVD, zkráceno z ruských slov *Narodnyj komissariat vnutrennich děl* - *Народный комиссариат внутренних дел*, (česky: *Lidový komisariát vnitřních záležitostí*) byl centrální státní orgán zabývající se vnitřní bezpečností, rozvědkou a kontrarozvědkou, který existoval v Sovětském svazu v letech 1934–1946 a posléze byl přejmenován na *ministerstvo vnitra*.

zpracovala Barbora Příkrylová

DEN ZEMĚ

Den Země (22.4.), je svátek naší planety, který oslavuje život lidí, živočichů i rostlin. Planeta Země nám dává všechno potřebné k životu. Dává nám vzduch, který dýcháme, vodu, kterou pijeme, jídlo, bez kterého bychom nemohli být, prostor, ve kterém žijeme a mnoho dalšího. A my lidé jsme si dlouhou dobu mysleli, že toto bohatství je jenom pro nás a že je nevyčerpatelné. Ale ono tomu tak není. Na naší matičce Zemi žije i přemnoho dalších živých tvorů a rostlin, kteří Zemi ke svému životu potřebují stejně tak nutně jako člověk. Lidská rasa je nejinteligentnější druh, který na této planetě žije, ale někdy to tak nevypadá, protože pomalu ničí všechno krásné a potřebné, co naše planeta nabízí. Již málo lidí si všimne toho, že by mohli udělat něco správného. Již mnoho živočichů a rostlin vymřelo kvůli lidské bezohlednosti. Musíme si říct, že daleko více potřebujeme přírodu než ona nás, a proto bychom ji měli chránit a více se o ni starat. V dnešní době se klade největší důraz na skleníkové plyny, kácení pralesů a recyklaci plastů. Díky skleníkovým plynům tají ledovce, na kterých žijí živočichové, jako například tuleni a lední medvědi, čímž se jim zmenšuje prostor, kde mohou žít. A také tam léto začíná dříve, než byli zvyklí, nestíhají vychovat svá mláďata, než přijde tání, a tak se jim komplikuje život. Mnoho lidí se snaží recyklovat a také tak činí, ovšem druhá půlka tuto snahu vůbec nemá nebo jednoduše recyklovat nechce. Asi mnoho lidí si říká, co pomůže, když já budu recyklovat a další ne, vždyť to nemá smysl. A právě proto také asi odpad netřídí. A v tom je kámen úrazu. Proto se musí děti na základních školách stále pobízet k recyklaci, protože si myslím, že děti částečně ovlivní rodiče, aby tak činili. Tento den je dobrou příležitostí, abychom se zamysleli, jestli by z naší strany nešlo ještě něco udělat pro naši planetu Zemi, dokud máme stále čas.

Jitka Pavlová
9. třída

Slovník naší generace

"hoj kámo tvl dneska tam bylo ale mrtě lidiček"

Někdy ty věty nedávají ani tak smysl ale my se s nimi dobře domluvíme rodiče si někdy ťukají načelo co je to za mluvu ale my to chápeme a domlouváme se takhle deně. Máme svojí řeč která není spisovná ale to je nám úplně jedno. Řekneme za den stovky vět které někdy ani nejsou srozumitelné ale komu to vadí?!

Průzkum nejoblíbenějších slov v 7.A

tvl

mrtě

jj

nn

z5

hafo

ou shit

hustý

A ještě dalších několik slov.....

Zkratky a významy

ol - laughing out loud / smějí se až se za břicho popadám

lot of lough / hodně smíchu

lama on-line

rofl - rolling on the floor laughing / válejší se se smíchy po podlaze

omg - oh my god / ó můj bože

wtf - what the Fuck / co to sakra...

rtfm - read the fucking manual / přečti si sakra návod

btw - by the way / mimochodem

imho - in my humble opinion / dle mého skromného názoru

afaik - as far as I know / pokud si vzpomínám

asap - as soon as possible / jak možná nejdříve

gr8 - great / výborně

pls - please / prosím

thx - thanks / děkuji

sry - sorry / promiň

k - OK

jj - jo jo

nn - ne ne

njn - no jo no

z5 - zpět

d - dík

nz - není zač

tjn - to jo no

Holandsko 2010

Zuzana Hrstková, Veronika Vanclová
žákyně 9. třídy

Již druhým rokem se někteří z nás zúčastnili výměnného pobytu v Holandsku, správně v Nizozemí. Opět jsme se vrátili po týdnu v holandských rodinách nadšeni a plni nevšedních zážitků.

Nejprve přijely holandské děti k nám, každý měl přiděleného Holand'ánka a ten pobýval u svého českého kamaráda doma. Byla zima a Holand'ané prahli především po snowboardingu a lyžování.

Od 17. 5. do 21. 5. 2010 jsme naopak my bydleli v holandských rodinách. Zuzka vzpomíná:

„Do Holandska jsem se těšila, byla jsem velice zvědavá na svou kamarádku Irene, kterou jsem více jak půl roku neviděla. Cestu tam jsme si užili, zhlédli jsme řadu zábavných filmů, a tak cesta autobusem rychle utekla.“

„Irene měla moc milou rodinu, tři mladší sourozence a sympatickou maminku, která také uměla anglicky. Irene mě provedla po domě a poté se podávala výtečná večeře. Po večeři jsme se s Irene stavily u nedaleko bydlící Anuk, která hostila mou spolužačku Magdu. Společně jsme se šly projít po malém poklidném městečku Borger.“

Druhý den jsme navštívili holandskou školu, kam jsme přijeli jak jinak než na kole. Tam si nás učitelé rozdělili do tří skupin. Jedna pracovala v počítačové učebně, druhá měla za úkol ve školní kuchyni připravit palačinky a ovocný salát a třetí skupina kreslila ve výtvarné učebně svého holandského kamaráda.

Tento den jsme byli také na exkurzi v místní továrně na porcelán. Stále bylo dostatek příležitostí hovořit se svými holandskými přáteli a taková výuka angličtiny je k nezaplacení.

Třetí den byl sportovní. Tři české týmy a tři holandské změřily své síly. Dopoledne jsme měli atletiku, vis, skok do dálky, běh na 60 m, hod oštěpem, car race aj. Odpoledne se hrál ve sportovní hale volejbal, fotbal a házená. Vyhrávali Češi, bylo to jasné téměř od začátku.

Čtvrtý den jsme jeli na ostrov. Autobus nás zavezl do přístavu, trajekt nás převezl na ostrov a zde jsme se pohybovali na kolech. Dojeli jsme k moři, bylo studené, ale mnozí z nás se v něm přesto vykoukali. Zuzka dodává:

„Mohli jsme zůstat na pláži, projíždět se po ostrově či mít volné odpoledne. Naše dívčí skupinka byla velice unavená, a tak jsme si pouze zašly na zmrzlinu a šly si lehnout do trávy. Povídaly jsme si a odpočívaly, po nějakém čase se k nám přidávaly další skupinky, Češi i Holanďani, až z obyčejného placu, kde jindy nikdo nikdy nepobýval, vzniklo cosi jako kemp a hřiště zároveň, protože si někteří přinesli míč a začali si s ním kopat, pinkat nebo házet.“

V pátek jsme navštívili unikátní archeologické muzeum. Odpoledne jsme měli hodně volného času, čehož jsme využili na nákupy. Zuzka vzpomíná: „Nám Holanďané vymysleli skvělý program na odpoledne. Navštívili jsme farmu, kde měli koně. Všechny jsme se mohly projet. Moc jsem si to užily.“

Později jsme se všichni sešli ve škole, kde proběhlo slavnostní předání putovního poháru ze sportovního dne. Poté následovala hostina, při které jsme si mohli i grilovat maso a vybrat si večeři podle své chuti.

Nastal čas našeho odjezdu, někteří se neubránili slzám dojetí. Strávili jsme zde několik krásných dnů a získali přátele, kteří nám přirostli k srdci.

Zuzka: „V Holandsku jsem si to opravdu moc užila. Lidé tam na nás byli hodní, byli milí a přátelští. Ani chvíli jsem se nenudila. Na Holandsko budu velice ráda vzpomínat.“

Moje vysněné prázdniny

Bára Štěpánová, 7. A

Kdybych si mohla vybrat, kam bych chtěla jet na prázdniny, určitě bych je strávila ve Francii v Paříži. Je to můj sen podívat se do Paříže.

Viděla jsem i několik francouzských filmů, v nedávné době například *Ďábel nosí Pradu*. Všechny filmy točené ve Francii mají jisté osobité kouzlo.

Rozhodně bych se chtěla procházet Paříží a ono kouzlo pocítit sama na sobě. Hlavně vidět Eiffelovu věž, nebo Louvre nebo nějakou módní přehlídku, ale rozhodně jít nakupovat!

Určitě bych do Francie nechtěla jet sama. Vzala bych s sebou své nejlepší kamarádky. S nimi bych si mohla sednout do nějaké výborné restaurace nebo cukrárny.

To by byl můj vysněný výlet na kouzelné prázdniny. Ale kdo ví, třeba se do sladké Francie přece jen jednou podívám!

Mé ideální prázdniny

Robin Šír, 7. B

Já bych své prázdniny nejraději prožil s rodinou a s kamarády. Jezdili bychom na koupaliště, do přírody a na různé výlety.

Také bych nějaký čas rád pobyl u mé babičky na vesnici, protože tam jsou zcela jiné možnosti než ve městě.

Za třetí bych rád jel s mojí rodinou na Madagaskar. Toto místo musí být úžasné stejně jako film Madagaskar o lvu Alexovi, zebře Martym, žirafě Melmanovi, hrošici Glorii a ostatních sympatických zvířatech.

Zatím to však vypadá, že tak daleko nepojedu, takže alespoň doufám, že budu moci hodně sportovat, plavat, běhat, jezdit na kole.

Rád bych jel na nějaký zajímavý tábor, kde bych se něco nového naučil. Ale mohl bych i zůstat doma, hodně času trávit na naší zahradě, opalovat se, večer opékat vuřty a povídat si s mými blízkými.

Bylo by fajn vyrazit za kulturními památkami, navštívit nějaký hrad či zámek. Však jich máme v našem kraji dostatek.

Doufám jen, že bude pěkné počasí a že nebudu mít smůlu na nějaký úraz, aby se mi alespoň část mých představ splnila.

PIDIFRK č. 260

Skládková pohlednice, kterou můžete zakoupit u novinových stánků, vytváří celek – jeden velký ÓBRFRK.

Více informací o Pidifrcích a jejich prodeji najdete na :

www.rillich.cz nebo www.pidifrk.cz

Toto město vzniklo na počátku 14. stol. Na panství pánů z Valdštejna, kteří si však v r. 1492 město i panství rozdělili, což zbrzdilo rozvoj. V 2. polovině 16. stol. postavili v Jilemnici Křinečtí z Ronova renesanční zámek. V r. 1634 město vypálili Švédové. Rozkvět nastal po r. 1701, kdy město i panství získali Harrachové. Dařilo se zejména sklářství a plátenictví. V r. 1892 přivezl hrabě Jan Harrach pro své lesní dělníky první lyže z Dánska a již v r. 1894 zde byl založen Český krkonošský spolek Ski.

ABSOLVENTSKÉ PRÁCE 2010

Jak je již několik let zvykem, odevzdávají také na naší škole žáci posledního ročníku tzv. Absolventskou práci. Jsou na ni připravováni již od začátku školního roku a letos bylo téma zvláště nelehké. Naši devátáci měli napsat či natočit reportáž. To znamená zvolit si, o čem, s kým a kde budou reportáž dělat.

Žáci měli možnost požádat o pomoc či radu učitele, kterého si vybrali (těm nerozhodným byl přidělen). Měli minimálně dvakrát přijít za svým konzultantem a předložit mu svou práci. Představte si, že se vyskytli jedinci, kteří nebyli povinně konzultovat ani jednou! Jak to s nimi dopadlo? Většinou absolventskou práci nestihli odevzdat k datu 1.6. a musela jim pomáhat třídní učitelka (tudíž je důsledně přimněla za pomoci rodičů, aby práci konečně donesli) a ty nejtěžší případy lajdáctví svou absolventskou práci nezvládly a uřízly si tak dost velkou ostudu, protože vyjdou ze základní školy s verdiktem: „Absolventskou práci nezvládl.“

9. třída má 30 žáků, 3 žáci natočili reportáž už jako skuteční novináři: **Pavel Jebavý (O zpracování ovčí vlny s panem Hamáčkem)**

Lucie Poláčková (O práci veterináře s panem Ottem)

Alexander Tomčal (O lanovce Aldrov)

Tito žáci budou oceněni a odměněni na slavnostním vyhlášení nejlepších žáků naší školy za školní rok 2009/ 2010.

24 žáků splnilo absolventskou práci dobře, někteří tihli více k výkladu než k reportáži, ale jejich písemná práce, powerpointová prezentace a osobní obhajoba práce na slavnostní prezentaci dne 14. června 2010 je hodna chvály a obdivu.

3 žáky však pochválit nemohu, nekonzultovali, nedodrželi termín odevzdání práce a úroveň jejich absolventské práce byla velmi nízká, nemluvě o tom, že se ani vzdáleně reportáži nepodobala. Absolventskou práci nezvládl: **Filip Šmíd, Jiří Vitvar a Michal Hnik.**

Význam absolventských prací je velký. Žáci mohou ukázat, co se za ta léta na základní škole naučili, mohou otevřeně hovořit o svých zájmech a názorech, učí se, jak k takovému úkolu přistupovat (rozvrhnout si práci do časového plánu, přemýšlet dopředu, být samostatný, nebát se zajít do muzea, do knihovny apod. a něco si sám vyřídit, zjistit) a také na jaké úrovni má být práce odevzdána (v hezky nadepsaných deskách, vytištěná, s fotografiemi, bez pravopisných chyb a překlepů atd., CD čitelně popsané a podepsané).

Věřím, že si letošní devátáci neodnesou jen pamětní list s hodnocením své absolventské práce, ale i cenné zkušenosti, které využijí ve svém dalším životě. Přejeme jim tímto hodně zdaru a za poctivě vykonanou práci jim děkujeme. Absolventské práce zůstanou ve škole jako učební pomůcka, a tak si i po letech na naše žáky vzpomeneme.

Napsala Jaroslava Košťálová,
třídní učitelka 9. třídy

ABSOLVENTSKÉ PRÁCE 2010

Téma: Reportáž na libovolné téma

Způsob provedení: a) zfilmovaná reportáž (power-pointová prezentace na CD + písemný komentář)

b) písemná reportáž + foto-dokumentace

Kritéria hodnocení:

1. Dodržení formy reportáže (osobní očitě svědectví žáka o určitém místě, rozhovor s autentickou osobou)
2. Kvalita provedení
3. Úprava odevzdané práce
4. Celkový projev žáka při prezentaci

Redakce školního časopisu Smajlík

přeje

všem žákům,

učitelům

a zaměstnancům školy

KRÁSNÉ PRAZDNINY!

